

VEĽKONOČNÁ NEDEĽA C

V duchu sa prenesme do Jeruzalema a nadovšetko na najpodstatnejšie miesto nášho náboženstva, do Baziliky svätého Hrobu. Každý návštevník v tejto bazilike navštívi dve miesta, a to Kalváriu, na ktorú treba vystúpiť po strmom schodisku a druhé miesto je Kaplnka svätého Hrobu. Na vrchole Kalvárie pod hlavným oltárom je okrúhly otvor, do ktorého keď si do neho človek vsunie ruku, tak sa dotkne autentického miesta, kde bola osadená päta zvyšlého ramena kríža. Nie raz ma niektorý z pútnikov oslovil, aby som ho uštipol, či je to ozaj skutočnosť a nie sen, že sa nachádzam na tomto jednom z dvoch najsvätejších miest. Druhé, a to najdôležitejšie miesto, je pod tou istou strechou baziliky. Je to Kaplnka svätého Hrobu. Niekedy si musí návštevník vystáť v rade aj niekoľko hodín, aby sa dostal do vnútra kaplnky, ktorá pozostáva z dvoch častí. Prvá má názov Kaplnka Anjela a z nej vedie nízky a úzky vchod do druhej malej kaplnky, kde sa návštevník ocitne pri mramorovej doske, ktorá kryje autentickú jaskyňu, kde bolo uložené mŕtve telo Pána Ježiša. Na tejto doske je obraz znázorňujúci zmŕtvychvstalého Ježiša a po stranách jeho postavy je nápis v gréčtine „Kristus vstal!“

Áno, vstal. A to je pre nás kresťanov najväčšia príčina na radosť. Vianoce sú síce radostné sviatky, ale Veľká Noc má najväčšiu príčinu radovať sa. Najlepšie to vyjadril svätý Pavol, keď napísal túto vetu: „*Ak Kristus nevstal z mŕtvych márne je naše kázanie a márna je aj naša viera*“ (1 Kor 15, 14).

Evanjelium dnešnej slávnosti nám opisuje troch svedkov prázdneho hrobu. Je to Mária Magdaléna a apoštoli Peter a Ján. Mária bola prvá pri hrobe a len čo videla otvorený a prázdny hrob, hneď utekala pravdepodobne do Večeradla, kde sa nachádzali títo dvaja apoštoli, ktorým oznámila radostnú zvesť, že videla prázdny hrob. Obaja apoštoli hneď utekali k hrobu, kde boli svedkami toho čo videli – plachtu, do ktorej bolo zabalené Ježišovo telo a šatku, ktorú mal Ježiš na hlave. Istotne každého z vás prekvapí posledná veta dnešného evanjelia: „*Doteraz, totiž, ešte nevedeli, že podľa Písma má vstať z mŕtvych.*“ Ako je to možné? Ved' Pán Ježiš im za tri roky veľa razy povedal, že pôjde do Jeruzalema, kde bude trpieť, že bude umučený, ale na tretí deň vstane z mŕtvych. Zabudli na to? Zaujímavé. Toľko razy o tom z Ježišových úst počuli a nevedeli! Skúsme ich ale tak ľudsky pochopiť. Akú predstavu mali o Ježišovom poslaní? Že to bude ten Mesiáš, ktorý nastolí kráľovstvo a jeho moc a vyženie nenávidených Rimanov. Tak si to predstavovali aj dvaja apoštoli Jakub a Ján, ktorí využili prítomnosť ich matky a tá žiadala Ježiša, aby im dal vo svojom kráľovstve dve ministerské kreslá. Jednému po jeho pravici a druhému po ľavici. Udalosťami Getsemany a Veľkého piatku sa im všetky takéto predstavy rozpadli. Preto sa rozutekali a kde sa dalo skryli zo strachu, aby sa aj im ako jeho apoštolov nestalo to isté. Kto vie, ako by sme sa my na ich mieste zachovali. A viete, že dodnes majú Židia s týmto problémom? Raz, keď som bol so skupinou pred Múrom nárekov, tak ma tam oslovil staručký rabín, ktorý pochádzal zo Slovenska a ešte tak lámane rozprával po slovensky. Medzi rečou som sa opovážil dať mu otázku ako židovskému teológovi, že prečo Židia neprijali Ježiša ako mesiáša. Odpovedal mi, že im nie je možné prijať mesiáša na kríži, že je to nezmysel. Chcel som mu poukázať na proroctvo Izaiáša, ktorý jasne predpovedal, ako bude mesiáš trpieť a ako zomrie. Tak, ako sme si to vypočuli v obradoch na Veľký piatok.

Vedľa Kaplnky svätého Hrobu je ešte druhá (jedna z troch) kaplnka, ktorá je zasvätená – a to je prekvapenie – zjaveniu sa Pána Ježiša svojej Matke. V evanjeliách by sme túto správu márne hľadali. Pán Ježiš počas skrytého života v Nazarete určite často hovoril so svojou Matkou o udalostiach, ktoré ho čakajú. Ona dobre vedela, že všetko, čo jej hovoril, je stopercentná pravda, a preto vraj – podľa tradície – neodchádzala od hrobu, ale ostala tam celý čas až dovtedy, kým Ježiš nevstal z mŕtvych.

Ona si v plnej miere zaslúžila, aby sa Ježiš nezjavil prvej Márii Magdaléne, ale svojej Matke. To evanjelisti nemuseli písať.

A teraz si dajme otázku a zamyslime sa. Aká je moja viera v zmŕtvychvstalého Pána? Viera pochybujúcich apoštolov, či istá viera Panny Márie? Veľkonočné udalosti nás pozývajú k dosiahnutiu vyššieho poľa viery. Vierou máme dnes vnímať to, že Syn Boží, ktorý z neba zostúpil na túto zem do ľudského života a stal sa naším ľudským bratom a dal sa v našom ľudskom tele bičovať, trním korunovať a ukrižovať a v našom ľudskom tele vstať z mŕtvych. Tým, že vstal v našom ľudskom tele z mŕtvych, čosi z nás sa už nachádza vo vzkriesenom Ježišovom tele. Z toho vyplýva pravda, že raz budeme celí s telom aj dušou večne oslávení s Kristom v sláve nebeského Otca. Táto pravda nie je len zbožné želanie či fantázia lebo nám ju zjavil nie nejaký filozof, ale sám Syn Boží slovami: „*Ja som Vzkriesenie a Život. Kto verí vo mňa, bude žiť aj keď umrie. A nik, kto žije a verí vo mňa, nezomrie naveky*“ (Jn 11, 25). Nie je to úžasná veta, ktorá je potvrdená jeho zmŕtvychvstaním? Čiže, dáva nám istotu vo večný život, ak túto istotu prijmem s vierou.

Milí priatelia, uverme toto prisľúbenie! Ale uverme mu nielen prikývnutím hlavy, lež aj svojím životom. Nech náš dôsledný kresťanský život ustavičným a jednoznačným dôkazom, že Pán Ježiš vstal z mŕtvych a jeho milosť pôsobí v nás.

Prajem vám milostiplné, požehnané a najmä radostné veľkonočné sviatky.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.